

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 13.269 van 27 juni 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 15 januari 2008 tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. BOGAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster, van Albanese nationaliteit, diende op 20 november 2007 een aanvraag tot vestiging in functie van haar Belgische zoon A. M. in.

Op 15 januari 2008 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot vaststelling van de onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging. Deze

beslissing, die verzoeker middels een bijlage 19 quinquies op 22 februari 2008 ter kennis werd gebracht, is als volgt gemotiveerd:

"(...) De betrokkene maakt niet het vereiste bewijs over aangaande de bloed- of aanverwantschap met de E.G.-vreemdeling of Belgische onderdaan.

Motivering: geen conform gelegaliseerd bewijs van verwantschap (geen gelegaliseerde geboorteakte van de zoon) waaruit de verwantschap blijkt met de Belgische onderdaan M. A. (...) in functie van wie de aanvraag tot vestiging werd ingediend.

- omzendbrief betreffende de legalisatie van buitenlandse akten van de burgerlijke stand dd. 17 februari 1993 (Belgisch Staatsblad van 27 maart 1993).

- verdrag van Den Haag dd. 5 oktober 1961 tot afschaffing van de vereiste legalisatie van de buitenlandse openbare akten (wet van 5 juni 1975, BS 7 februari 1976). (...)"

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2008 dat als volgt is gemotiveerd:

"(...) REDEN VAN DE BESLISSING:

Motivering:

Art. 7, 1, 2° wet 15.12.1980

Betrokkene verblijft langer in het land dan de in artikel 6 toegelaten termijn (langer dan 3 maanden op 6).

Regelmatig verblijf verstreken. (...)"

2. Onderzoek van het beroep.

Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing werd genomen door een gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, daar waar artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981), zoals het bestond op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, bepaalt dat enkel de burgemeester of zijn gemachtigde bevoegd is om te beslissen over de ontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging (A. WIRTGEN, *Raad van State - afdeling administratie: Middelen en het ambtshalve aanvoeren van middelen*, Brugge, die Keure, 2004, 67-92).

Artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt immers als volgt:

"§ 1.- De vreemdelingen bedoeld in artikel 40, § § 3 tot 6, van de wet, kunnen enkel genieten van de bepalingen voorzien in de artikelen 49, 50, 52, 54, 55 bis en 61 op voorwaarde dat ze voorafgaandelijk het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap met de E.G.-vreemdeling of de Belgische onderdaan met wie ze zich komen vestigen.

§ 2.- Indien de in § 1 bedoelde vreemdelingen het vereiste bewijs niet overleggen, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde hen, al naargelang het geval, kennis van een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging, tot verblijf, tot inschrijving in het vreemdelingenregister of tot het bekomen van een document overeenkomstig het model van de bijlage 22, door afgifte van een document overeenkomstig het model van de bijlage 19quinquies.

Het gemeentebestuur maakt hiervan onmiddellijk een kopie over aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

Indien de vreemdeling noch gemachtigd noch toegelaten is tot verblijf in het Rijk op grond van een andere bepaling van de wet, wordt hem kennisgegeven van het bevel om het grondgebied te verlaten door afgifte van een document model A of B, overeenkomstig de bijlage 12 of 13.”

Uit artikel 44 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 blijkt bijgevolg duidelijk dat een beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging pas nadat deze ter kennis gebracht - en bijgevolg genomen - werd door de burgemeester of zijn gemachtigde overgemaakt wordt aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit deze bepaling kan bijgevolg niet afgeleid worden dat de beslissing genomen wordt in uitvoering van een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken (cfr. ook de omzendbrief van 17 januari 2001 inzake de preciseringen aangaande de rol van het gemeentebestuur in het kader van de toepassing van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede aangaande de taken van bepaalde bureaus van de Dienst Vreemdelingenzaken (B.S. 28 augustus 2001) bijgewerkt ingevolge omzendbrief van 16 mei 2003 (B.S. 10 november 2003) en 21 juni 2007 (B.S. 04 juli 2007)).

Het model van de bijlage 19 quinquies dat integraal deel uitmaakt van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bevestigt dat de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging dient te worden genomen door de burgemeester of zijn gemachtigde. Het model voorziet immers evenmin in de mogelijkheid dat de beslissing genomen wordt in uitvoering van de beslissing van de minister of zijn gemachtigde en bepaalt daarentegen uitdrukkelijk dat de beslissing moet worden ondertekend door de burgemeester of zijn gemachtigde.

Verzoekster diende op 20 november 2007 een aanvraag tot vestiging in. Op 15 januari 2008 nam een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing houdende de vaststelling van de onontvankelijkheid van de aanvraag tot vestiging, beslissing die verzoeker middels een bijlage 19 quinquies op 22 februari 2008 ter kennis werd gebracht. Er dient aldus te worden vastgesteld - en ter terechtzitting wordt deze stelling bevestigd door verweerder - dat in casu de bestreden beslissing werd genomen door een onbevoegd ambtenaar.

Aangezien deze vaststelling volstaat om te besluiten tot de nietigheid van de bestreden akte is er geen noodzaak tot onderzoek van de verder in het verzoekschrift aangehaalde bepalingen of beginselen.

Aangezien het bevel om het grondgebied te verlaten het gevolg is van de eerste bestreden beslissing en deze laatste door dit arrest wordt vernietigd wordt ook de tweede bestreden beslissing vernietigd.

Er werd een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp geworden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag tot vestiging, genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 15 januari 2008 en het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2008.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend en acht door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. BIEBAUT.